

คำพิพากษาศาลฎีกาที่ 4732/2560

พนักงานอัยการ สำนักงานอัยการสูงสุดโจทก์ นายวิ ปาติยาหรือปาติยาวงศ์จำเลย

กฎหมายที่เกี่ยวข้อง พ.ร.บ.หลักทรัพย์และตลาดหลักทรัพย์ พ.ศ. 2535 มาตรา 90, พ.ร.บ.หลักทรัพย์และตลาดหลักทรัพย์ พ.ศ. 2535 มาตรา 289, ป.อ. มาตรา 83, ป.อ. มาตรา 343, ป.วิ.อ. มาตรา 20, ป.อ. มาตรา 91, ป.อ. มาตรา 78, ป.อ. มาตรา 4, ป.วิ.อ. มาตรา 18, ป.อ. มาตรา 5, ป.วิ.อ. มาตรา 2

ย่อ / หลักกฎหมาย

จำเลยร่วมรับรู้ถึงการประกอบธุรกิจหลักทรัพย์ประเภทเป็นนายหน้าซื้อขายหลักทรัพย์โดยไม่ได้รับใบอนุญาตจากรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลังของ บ. และ ม. ตลอดมา อีกทั้งจำเลยยังเป็นผู้ลงลายมือชื่อในฐานะผู้เข้าที่ทำการของ บ. และเช่าหมายเลขโทรศัพท์จากบริษัท ช. เพื่อดำเนินการติดต่อธุรกิจของ บ. ซึ่งก็คือการติดต่อซื้อขายหลักทรัพย์ ทั้งยังสามารถทำการแทน บ. ตั้งแต่การเข้าสถานที่ตั้งที่ทำการ และซื้อหลักทรัพย์จากบริษัทที่ออกหลักทรัพย์และกลุ่มของ บ. แล้วนำมาจำหน่ายต่อให้แก่นักลงทุน รวมทั้งออกใบหุ้นให้แก่ลูกค้าทั่วไป พฤติการณ์ดังกล่าวของจำเลยแสดงให้เห็นว่าจำเลยกับบุคคลที่ยังไม่ปรากฏชัดเป็นความร่วมมือกันกระทำความผิดฐานประกอบธุรกิจหลักทรัพย์ประเภทเป็นนายหน้าซื้อขายหลักทรัพย์และค้าหลักทรัพย์โดยไม่ได้รับใบอนุญาตจากรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลังตาม พ.ร.บ.หลักทรัพย์และตลาดหลักทรัพย์ พ.ศ.2535 มาตรา 90, 289 ประกอบ ป.อ. มาตรา 83 การกระทำความผิดฐานร่วมกันฉ้อโกงประชาชนตาม ป.อ. มาตรา 343 ตั้งแต่โทรศัพท์หลวงลงผู้เสียหายทั้งสี่คนที่ผู้เสียหายทั้งสี่อยู่ที่ประเทศออสเตรเลียจนกระทั่งผู้เสียหายทั้งสี่โอนเงินเข้าบัญชีที่เชตบริหารพิเศษฮ่องกงเป็นความผิดที่กระทำนอกราชอาณาจักรตาม ป.วิ.อ. มาตรา 20 เมื่อพ้นตำรวจโท อ. เสนอความเห็นต่อผู้บังคับบัญชาตามลำดับชั้นเพื่อขอให้อัยการสูงสุดมอบหมายให้สำนักงานตำรวจแห่งชาติเป็นพนักงานสอบสวนผู้รับผิดชอบ ต่อมาอัยการสูงสุดมีคำสั่งมอบหมายให้พนักงานสอบสวนตามคำสั่งสำนักงานตำรวจแห่งชาติเป็นพนักงานสอบสวนที่รับผิดชอบ ถือว่าคณะพนักงานสอบสวนดังกล่าวมีอำนาจทำการสอบสวนตาม ป.วิ.อ. มาตรา 20 วรรคหนึ่ง การสอบสวนในคดีนี้จึงชอบด้วยกฎหมาย โจทก์จึงมีอำนาจฟ้อง

คำพิพากษา

โจทก์ฟ้องและแก้ไขฟ้องขอให้ลงโทษจำเลยตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 83, 91, 343 พระราชบัญญัติหลักทรัพย์และตลาดหลักทรัพย์ พ.ศ.2535 มาตรา 90, 289 และให้จำเลยร่วมกันใช้เงินแก่นายไมเคิล ผู้เสียหายที่ 1 เป็นเงิน 38,006.67 ดอลลาร์สหรัฐ นายพอล ผู้เสียหายที่ 2 เป็นเงิน 32,778.60 ดอลลาร์สหรัฐ นายรัสเซล ผู้เสียหายที่ 3 เป็นเงิน 15,469.50 ดอลลาร์สหรัฐ และนายเอเดรียน ผู้เสียหายที่ 4 เป็นเงิน 24,019.88 ดอลลาร์สหรัฐ รวมเป็นเงินทั้งสิ้น 110,274.67 ดอลลาร์สหรัฐ จำเลยให้การปฏิเสธ ศาลชั้นต้นพิพากษาว่า จำเลยมีความผิดตามพระราชบัญญัติหลักทรัพย์และตลาดหลักทรัพย์ พ.ศ.2535 มาตรา 90 วรรคหนึ่ง, 289 ประกอบประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 83 จำคุก 3 ปี ทางนำสืบของจำเลยเป็นประโยชน์ สมควรลดโทษให้ตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 78 หนึ่งในสาม เป็นจำคุก 2 ปี คืบของกลางแก่เจ้าของข้อหาและคำขออื่นนอกจากนี้ให้ยก โจทก์และจำเลยอุทธรณ์ ศาลอุทธรณ์พิพากษาแก้เป็นว่า

ลงโทษจำคุกจำเลย 2 ปี ทางนำสืบของจำเลยเป็นประโยชน์ต่อการพิจารณา ลดโทษให้หนึ่งในสาม ตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 78 คงจำคุก 1 ปี 4 เดือน นอกจากที่แก้ไขเป็นไปตาม คำพิพากษาศาลชั้นต้น โจทก์ฎีกา โดยอัยการสูงสุดรับรองให้ฎีกา จำเลยฎีกา โดยผู้พิพากษาซึ่ง พิจารณาและลงชื่อในคำพิพากษาศาลชั้นต้นอนุญาตให้ฎีกาในปัญหาข้อเท็จจริง ศาลฎีกาวินิจฉัย ว่า ข้อเท็จจริงเบื้องต้นรับฟังเป็นยุติว่า จำเลยเป็นพนักงานของเมสัน ทอมป์สัน ในตำแหน่ง ผู้จัดการฝ่ายธุรการและจำเลยลงลายมือชื่อในแบบฟอร์ม คดีมีปัญหาต้องวินิจฉัยตามฎีกาของ จำเลยประการแรกว่า การกระทำของจำเลยที่โจทก์บรรยายฟ้องและนำสืบกล่าวหาว่าจำเลย ร่วมกันกระทำความผิดฐานประกอบธุรกิจหลักทรัพย์ประเภทยานพาหนะซื้อขายหลักทรัพย์ในนาม เบนสัน ดูปองท์ มอร์แกน แปซิฟิค และบริษัทอีก 6 แห่ง โดยไม่ได้รับใบอนุญาตจากรัฐมนตรีว่าการ กระทรวงการคลังตามมาตรา 90 ประกอบมาตรา 289 แห่งพระราชบัญญัติหลักทรัพย์และ ตลาดหลักทรัพย์ พ.ศ.2535 นั้น ไม่เป็นความผิด เพราะจำเลยเป็นเพียงพนักงานลูกจ้างในฝ่าย ธุรการ กระทำการตามหน้าที่ของฝ่ายธุรการและตามคำสั่งของนายจ้าง โดยรับเพียงเงินเดือน ตามที่ลูกจ้างพึงได้รับ จำเลยไม่เคยได้รับค่านายหน้า ค่าธรรมเนียม ค่าตอบแทนอื่นจากการ ประกอบธุรกิจซื้อขายหลักทรัพย์ และไม่เคยได้รับส่วนแบ่งหรือประโยชน์อื่นจากการ ประกอบธุรกิจ หลักทรัพย์และไม่ปรากฏว่าจำเลยเข้าไปตกลงทำสัญญาซื้อขายหลักทรัพย์ใด ๆ กับ นักลงทุนชาวต่างชาติรวมถึงผู้เสียหายทั้งสิ้น จำเลยไม่ได้เป็นผู้ถือหุ้นหรือเป็นกรรมการหรือ ผู้มีอำนาจตัดสินใจหรือมีอำนาจในการออกกฎระเบียบหรือข้อบังคับใน เบนสัน ดูปองท์ มอร์แกน แปซิฟิคและบริษัททั้งหมด การกระทำของจำเลยจึงยังไม่เข้าลักษณะของการกระทำความผิด หรือไม่ แม้ข้อเท็จจริงจากทางนำสืบของโจทก์จะได้ว่า จำเลยไม่ได้เป็นผู้ทำสัญญาซื้อขาย หลักทรัพย์กับบริษัทที่ออกหลักทรัพย์ทั้งห้าหลักทรัพย์ตามฟ้องและกลุ่มบริษัต้นก็ตาม แต่ปรากฏ หลักฐานว่าจำเลยมีส่วนเกี่ยวข้องกับการซื้อหลักทรัพย์ดังกล่าวในขั้นตอนการส่งเอกสาร สัญญาซื้อขายหลักทรัพย์และการยืนยันการซื้อหลักทรัพย์รวมทั้งการแจ้งการชำระราคาค่า หลักทรัพย์แก่บริษัทที่ออกหลักทรัพย์และกลุ่มบริษัต้น โดยจำเลยเป็นผู้ประสานงานกับบริษัท Net Commerce Inc. และบริษัทดังกล่าวได้ส่งสัญญาซื้อหลักทรัพย์และแจ้งจำนวนเงินที่ต้องชำระ มายังจำเลย ยิ่งไปกว่านั้นเมื่อเบนสัน ดูปองท์ ได้มีการโอนเงินชำระให้แก่บริษัทที่ออกหลักทรัพย์ หรือกลุ่มบริษัต้นแล้ว จำเลยก็จะเป็นผู้แจ้งการชำระเงินดังกล่าวไปยังบริษัทที่ออกหลักทรัพย์และ กลุ่มบริษัต้น นอกจากนี้ในขั้นตอนการออกใบหุ้น จำเลยยังเป็นผู้แจ้งให้บริษัทที่ออกหลักทรัพย์ ออกใบหุ้นในชื่อเบนสัน ดูปองท์ และจำเลยทำหน้าที่เป็นผู้ประสานงานกับกลุ่มบริษัต้นในการออก ใบหุ้น สอดคล้องกับข้อเท็จจริงที่ได้ความจากคำเบิกความของนางสาวศุภญาพยานโจทก์ว่า พยาน มีหน้าที่ในการติดต่อให้บริษัทที่ออกหลักทรัพย์ออกใบหุ้นให้แก่ลูกค้าของเบนสัน ดูปองท์ และมอร์แกน แปซิฟิค จำเลยเป็นหัวหน้าของพยานและจะเป็นผู้สั่งพยานว่าจะต้องติดต่อไปยัง บริษัทที่ออกหลักทรัพย์ใดเพื่อให้ออกใบหุ้น ในบางครั้งจำเลยจะเป็นผู้ร่างข้อความแล้วนำมาให้ พยานพิมพ์ข้อความนั้นแล้วส่งไป โดยที่หัวหน้ากระดาษาที่ใช้ในการทำงานและอีเมลแอดเดรสที่ใช้ใน การติดต่อบริษัทที่ออกหลักทรัพย์กลุ่มบริษัต้น และลูกค้านั้นระบุชื่อเบนสัน ดูปองท์ ไม่ใช่ชื่อเมสัน ทอมป์สัน หรือบริษัททักซิธ เอ็กซ์เพรส จำกัด ยิ่งไปกว่านั้นยังได้ความจากนางสาวศุภญา ตอบคำถามค้านทนายจำเลยว่า หากมีปัญหาเกี่ยวกับงาน พยานจะสอบถามจำเลย หากจำเลยไม่รู้ ก็จะสอบถามนายไทเลอร์ แสดงให้เห็นว่าจำเลยเป็นผู้บริหารระดับสูงและมีอำนาจตัดสินใจ รองลงมาจากนายไทเลอร์ซึ่งเป็นเจ้าของบริษัท ประกอบกับข้อเท็จจริงได้ความจากนางสาวสรายุ

จิตว่า ก่อนที่พยานจะเข้าทำงาน จำเลยเป็นผู้ดูแลบัญชีค่าใช้จ่ายของเมสัน ทอมป์สัน แม้ในภายหลังจำเลยได้มอบหมายให้พยานเป็นผู้ดูแลบัญชีรายรับรายจ่ายแทนตน แต่จำเลยก็ยังเป็นผู้ตรวจบัญชีค่าใช้จ่ายที่พยานจัดทำเมื่อพิเคราะห์พฤติการณ์ของจำเลยดังกล่าวมาข้างต้น ประกอบกับข้อเท็จจริงที่จำเลยนำสืบว่า จำเลยจบการศึกษาระดับปริญญาโท มีความรู้ภาษาอังกฤษเป็นอย่างดี ย่อมชี้ให้เห็นว่า จำเลยร่วมรับรู้ถึงการประกอบธุรกิจหลักทรัพย์ประเภทเป็นนายหน้าซื้อขายหลักทรัพย์และค่าหลักทรัพย์โดยไม่ได้รับใบอนุญาตจากรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลังของเบนสันดูปองท์ และมอร์แกน แพซิฟิค ตลอดจนพิจารณาจากที่จำเลยเป็นผู้ลงลายมือชื่อในฐานะผู้เช่าที่ทำการของเบนสัน ดูปองท์ ที่ชั้น 23 อาคารซีพีทาวเวอร์ ถนนสีลม แขวงสีลม เขตบางรัก กรุงเทพมหานคร อันเป็นสถานประกอบการของบริษัทเซอร์ฟคอร์ป จำกัด โดยจำเลยเช่าที่อยู่ดังกล่าวและหมายเลขโทรศัพท์จากบริษัทเซอร์ฟคอร์ป จำกัด แสดงให้เห็นว่า จำเลยในฐานะผู้จัดการทั่วไปย่อมต้องรู้ว่าเบนสัน ดูปองท์ เช่าอาคารและหมายเลขโทรศัพท์เพื่อดำเนินงานติดต่อธุรกิจของเบนสัน ดูปองท์ ซึ่งก็คือการติดต่อซื้อขายหลักทรัพย์นั่นเอง แสดงว่า จำเลยมิใช่พนักงานธุรการของเบนสัน ดูปองท์ แต่จำเลยเป็นตัวแทนเบนสัน ดูปองท์ สามารถทำการแทนเบนสัน ดูปองท์ ตั้งแต่การเช่าสถานที่ตั้งที่ทำการของเบนสัน ดูปองท์ รวมทั้งการซื้อหลักทรัพย์จากบริษัทที่ออกหลักทรัพย์และกลุ่มบริษัต้นแล้วนำมาจำหน่ายต่อให้แก่นักลงทุน รวมทั้งการออกใบหุ้นให้แก่ลูกค้าด้วย ที่จำเลยฎีกาว่า จำเลยมิใช่ผู้ติดต่อซื้อหุ้น ตกลงราคาหุ้น และกำหนดจำนวนหุ้นที่จะซื้อจากบริษัท Net Commerce Inc. มาแต่ต้นจริง จำเลยมีหน้าที่เพียงแต่การรับส่งเอกสารเท่านั้น ในข้อนี้เห็นว่า นางสาวดวงพร พยานโจทก์ได้เบิกความไวชัดเจนแล้วว่า ในการดำเนินการของเบนสัน ดูปองท์ และมอร์แกน แพซิฟิค ได้แบ่งแยกหน้าที่ของพนักงานออกจากกันอย่างชัดเจน แบ่งแยกกันทำเป็นขั้นตอนและขบวนการ กล่าวคือ พนักงานที่เรียกว่า TQ มีหน้าที่โทรศัพท์ชักชวนนักลงทุนให้ซื้อหลักทรัพย์ เมื่อนักลงทุนรายใดสนใจที่จะลงทุนซื้อหลักทรัพย์พนักงานที่เรียกว่า OPENER จะเป็นผู้ติดต่อกับนักลงทุนเหล่านั้น พนักงานที่เรียกว่า COOLER จะเป็นผู้ให้คำแนะนำหรือตอบปัญหาในเชิงลึกแก่นักลงทุน ส่วนจำเลยมีส่วนเกี่ยวข้องกับการซื้อขายหลักทรัพย์ในขั้นตอนการส่งเอกสารสัญญาซื้อขายหลักทรัพย์และการยืนยันการซื้อหลักทรัพย์รวมทั้งการแจ้งการชำระราคาหลักทรัพย์แก่บริษัทที่ออกหลักทรัพย์ อันเป็นการแบ่งหน้าที่กันทำ แม้จำเลยไม่ได้เป็นผู้ทำสัญญาซื้อขายหลักทรัพย์กับบริษัทที่ออกหลักทรัพย์ แต่จำเลยก็มีส่วนเกี่ยวข้องกับการซื้อขายหลักทรัพย์ในขั้นตอนการส่งเอกสารสัญญาซื้อขายหลักทรัพย์และการยืนยันซื้อหลักทรัพย์รวมทั้งการแจ้งชำระราคาหลักทรัพย์แก่บริษัทที่ออกหลักทรัพย์และกลุ่มบริษัต้น โดยจำเลยเป็นผู้ประสานงานกับบริษัท Net Commerce Inc. เมื่อเบนสัน ดูปองท์ โอนเงินชำระให้แก่ บริษัทที่ออกหลักทรัพย์หรือกลุ่มบริษัต้นแล้ว จำเลยก็เป็นผู้แจ้งการชำระเงินดังกล่าวไปยังบริษัทที่ออกหลักทรัพย์และกลุ่มบริษัต้น พฤติการณ์ดังกล่าวของจำเลยแสดงให้เห็นว่า จำเลยกับบุคคลที่ยังไม่ปรากฏชัดเป็นตัวการร่วมกันกระทำความผิดฐานประกอบธุรกิจหลักทรัพย์ประเภทเป็นนายหน้าซื้อขายหลักทรัพย์และค่าหลักทรัพย์โดยไม่ได้รับใบอนุญาตจากรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลังตามพระราชบัญญัติหลักทรัพย์และตลาดหลักทรัพย์ พ.ศ.2535 มาตรา 90, 289 ประกอบประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 83 ฎีกาข้อนี้ของจำเลยฟังไม่ขึ้น ปัญหาที่ต้องวินิจฉัยต่อไปตามฎีกาของจำเลยมีว่า โจทก์มีอำนาจฟ้องหรือไม่ จำเลยฎีกาว่า โจทก์ไม่มีอำนาจฟ้องเพราะดำเนินการสอบสวนโดยไม่ชอบด้วยกฎหมาย โดยจำเลยอ้างว่า สำหรับความผิดฐานร่วมกันประกอบธุรกิจหลักทรัพย์ประเภทนายหน้าซื้อขายหลักทรัพย์และค่า

หลักทรัพย์โดยไม่ได้รับใบอนุญาตจากรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลัง ตามพระราชบัญญัติหลักทรัพย์และตลาดหลักทรัพย์ พ.ศ.2535 มาตรา 90, 289 ประกอบประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 83 นั้น เป็นการกระทำที่โจทก์กล่าวอ้างในคำฟ้องและที่โจทก์นำสืบในการพิจารณาเป็นการกระทำความผิดซึ่งเหตุเกิดที่แขวงสีลม แขวงสุริยวงศ์ เขตบางรัก แขวงทุ่งมหาเมฆ เขตสาทร กรุงเทพมหานคร และตำบลสุเทพ อำเภอเมืองเชียงใหม่ จังหวัดเชียงใหม่ เกี่ยวพันกัน จึงเป็นความผิดที่กระทำลงในราชอาณาจักร ตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 4 วรรคหนึ่ง ดังนั้น การสอบสวนจึงต้องดำเนินการโดยคณะพนักงานสอบสวนตามคำสั่งสำนักงานตำรวจแห่งชาติ ที่ 597/2544 เรื่อง แต่งตั้งคณะพนักงานสืบสวนสอบสวน โดยมีพลตำรวจโทชัช เป็นหัวหน้างานสืบสวนสอบสวน ดังนั้น พลตำรวจโทชัชจึงเป็นพนักงานสอบสวนผู้รับผิดชอบในข้อหานี้ ตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา มาตรา 18 แต่ในคดีนี้การสูงสุดหรือผู้รักษาการแทนทำหน้าที่เป็นพนักงานสอบสวนผู้รับผิดชอบจัดการอย่างหนึ่งตามที่บัญญัติไว้ในมาตรา 140 ทั้งในความผิดฐานร่วมกันประกอบธุรกิจหลักทรัพย์ประเภทนายหน้าซื้อขายหลักทรัพย์และค่าหลักทรัพย์โดยไม่ได้รับอนุญาตจากรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลัง ซึ่งเป็นความผิดที่กระทำในราชอาณาจักรตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 4 ส่วนความผิดฐานร่วมกันฉ้อโกงประชาชนตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 343 ประกอบมาตรา 83 เป็นความผิดที่การกระทำส่วนหนึ่งส่วนใดได้กระทำในราชอาณาจักร ซึ่งกฎหมายให้ถือว่าความผิดนั้นได้กระทำในราชอาณาจักรตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 5 วรรคหนึ่ง อัยการสูงสุดหรือผู้รักษาการแทนจึงไม่มีอำนาจหน้าที่ตามกฎหมายในอันที่จะทำหน้าที่พนักงานสอบสวนผู้รับผิดชอบการสอบสวนคดีนี้ทั้งสองฐานความผิดได้ เมื่อการสอบสวนไม่ชอบ โจทก์จึงไม่มีอำนาจฟ้อง ตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา มาตรา 2 (6), 18, 140 และมาตรา 120 เห็นว่า สำหรับความผิดฐานร่วมกันประกอบธุรกิจหลักทรัพย์ประเภทนายหน้าซื้อขายหลักทรัพย์และค่าหลักทรัพย์โดยไม่ได้รับอนุญาตจากรัฐมนตรี ได้ความตามทางนำสืบของโจทก์ว่า เมื่อวันที่ 26 กรกฎาคม 2544 นางสาวดวงพรกับนางสาวปฐมภรณ์ และ พันตำรวจโทชัชชัย กับพวกได้นำหมายค้นของศาลไปตรวจค้นที่บริษัท อัสวินเอ็กซ์เพรส จำกัด ตั้งอยู่ที่อาคารเศรษฐีวรรณ เลขที่ 139 ชั้น 19 ถนนปิ่น แขวงสีลม เขตบางรัก กรุงเทพมหานคร พบพนักงานของบริษัทและเอกสารแนะนำที่มีชื่อของเบนสัน ดูปองท์ และมอร์แกน แปซิฟิคและใบเรียกเก็บเงินค่าโทรศัพท์ ในวันเดียวกันนั้น ผู้บัญชาการตำรวจแห่งชาติได้มีคำสั่งแต่งตั้งพันตำรวจโทอดุลย์ กับพันตำรวจโทชัชชัยและเจ้าพนักงานตำรวจอีกหลายคนให้เป็นคณะพนักงานสอบสวนในคดีนี้ ตามคำสั่งสำนักงานตำรวจแห่งชาติ ที่ 597/2544 เรื่อง แต่งตั้งคณะพนักงานสืบสวนสอบสวน และในวันดังกล่าวนางสาวดวงพรในฐานะผู้รับมอบอำนาจจากสำนักงานคณะกรรมการ ก.ล.ต. ได้กล่าวโทษเบนสัน ดูปองท์ และมอร์แกน แปซิฟิค หลังจากนั้นนางสาวดวงพรและพันตำรวจโทอดุลย์กับพวกได้เข้าตรวจค้นที่โกดังของบริษัทคลังสินค้าเอเชียธนวัฒน์ จำกัด พบเอกสารที่เกี่ยวข้องกับเบนสันดูปองท์ และมอร์แกน แปซิฟิค จำนวนมากแล้วตรวจสอบข้อเท็จจริงจากข้อมูลและเอกสารจึงทราบว่า เบนสัน ดูปองท์ หรือเบนสัน ดูปองท์ แคปปิตอล เมเนจเม้นท์ อินค์ เป็นนิติบุคคลที่จดทะเบียนจัดตั้งขึ้นตามกฎหมายของหมู่เกาะบริติช เวอร์จิน นางสาวเจนนิเฟอร์ ภริยานายไทเลอร์ เจ้าของเบนสัน ดูปองท์ และมอร์แกน แปซิฟิค ได้ขอจดทะเบียนจัดตั้ง เมสัน ทอมป์สัน เป็นสำนักงานผู้แทนในประเทศไทยโดยมีจำเลยเป็นผู้เช่าอาคารสำนักงานเพื่อเป็นสำนักงานของเบนสัน ดูปองท์และเช่าบริการหมายเลขโทรศัพท์และที่อยู่กับบริษัทเซอร์ฟคอร์ป จำกัด บริษัทไอยราธุรกิจ จำกัด

บริษัทเวียงฟ้าธุรกิจ จำกัด เพื่อใช้เป็นสถานที่ในการดำเนินงานในนามของเบนสัน ดูปองท์ และมอร์แกน แปะซิฟิค บริษัททั้งหมดมีความเกี่ยวข้องกันโดยมีพนักงานส่วนใหญ่ของบริษัท เหล่านั้นเป็นพนักงานชุดเดียวกัน ทั้งยังมีการใช้บริษัทเหล่านี้ในการจัดส่งเอกสารแนะนำบริษัทที่ ออกหลักทรัพย์ตามฟ็อง จึงเท่ากับยืนยันว่าจำเลยร่วมกันกระทำผิดฐานประกอบธุรกิจหลักทรัพย์ ประเภทยาหน้าซื้อขายหลักทรัพย์และค้าหลักทรัพย์โดยไม่ได้รับใบอนุญาตจากรัฐมนตรีว่าการ กระทรวงการคลังในราชอาณาจักร เห็นว่า จากทางนำสืบของโจทก์เป็นการแสวงหาข้อเท็จจริงและ พยานหลักฐาน เป็นการปฏิบัติไปตามอำนาจและหน้าที่เพื่อที่จะทราบรายละเอียดแห่งความผิด เมื่อพบเอกสารและความเชื่อมโยงบริษัทดังกล่าวในข้างต้นในการดำเนินการประกอบ ธุรกิจหลักทรัพย์โดยไม่ได้รับใบอนุญาตจนในที่สุดผู้บัญชาการตำรวจแห่งชาติได้มีคำสั่งแต่งตั้งพัน ตำรวจโทดูลย์กับพันตำรวจโทชัชชัยและเจ้าพนักงานอีกหลายคนให้เป็นคณะพนักงานสืบสวน ตามคำสั่งสำนักงานตำรวจแห่งชาติ ที่ 597/2544 เรื่อง แต่งตั้งคณะพนักงานสืบสวนสอบสวน ซึ่ง ได้ความจากพยานโจทก์ต่อไปอีกว่าพันตำรวจโทดูลย์กับพวกได้สอบคำให้การพยานที่เกี่ยวข้อง และได้รวบรวมข้อเท็จจริงคดีนี้โดยสอบคำให้การผู้เสียหายที่ 2 ที่ 3 และที่ 4 และพยานอีก 4 ปาก ที่ประเทศออสเตรเลีย ระหว่างทำการสอบสวนพันตำรวจโทดูลย์เห็นว่า คดีนี้เป็นความผิดที่มีโทษ ตามกฎหมายไทย ตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 343 ประกอบมาตรา 83 แต่ได้กระทำ นอกราชอาณาจักรไทย จึงเสนอความเห็นต่อผู้บังคับบัญชาให้อัยการสูงสุดมอบหมายให้ สำนักงานตำรวจแห่งชาติเป็นพนักงานสอบสวนผู้รับผิดชอบ ซึ่งต่อมาเมื่อวันที่ 16 มกราคม 2546 อัยการสูงสุดมอบหมายให้พนักงานสอบสวนตามคำสั่งสำนักงานตำรวจแห่งชาติ ที่ 597/2544 เป็น พนักงานสอบสวนที่รับผิดชอบในคดีนี้ และต่อมาเมื่อวันที่ 18 กรกฎาคม 2550 อัยการสูงสุดมีคำสั่ง มอบหมายพนักงานสอบสวนผู้รับผิดชอบในคดีนี้เพิ่มเติม เห็นว่า เฉพาะความผิดฐานร่วมกันฉ้อโกง ประชาชนตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 343 โจทก์บรรยายฟ้องและนำสืบยืนยันว่า จำเลย กับพวกร่วมกันกระทำผิดฐานฉ้อโกงประชาชนกล่าวคือ ชักชวนให้นักลงทุนซื้อหลักทรัพย์โดยใน ระหว่างผู้เสียหายทั้งสี่อยู่ที่ประเทศออสเตรเลียได้มีโทรศัพท์ทางไกลจากชาวต่างชาติซึ่งอ้างว่า เป็นที่ปรึกษาการลงทุนโทรศัพท์จากเบนสัน ดูปองท์ ซึ่งตั้งอยู่ในประเทศไทยชักชวนให้ผู้เสียหายที่ 1 ที่ 2 และที่ 3 ลงทุนซื้อขายหลักทรัพย์ตามฟ็องโดยอ้างว่าเป็นหลักทรัพย์ที่ดีมากและจะทำกำไร ได้มาก โดยไม่ได้แจ้งว่าหลักทรัพย์ดังกล่าวเป็นหลักทรัพย์ที่มีข้อจำกัดตามกฎหมายหลักทรัพย์ของ ประเทศสหรัฐอเมริกาเป็นเหตุให้ผู้เสียหายทั้งสี่หลงเชื่อสั่งซื้อหลักทรัพย์ตามฟ็องจำนวนหลายครั้ง โดยได้โอนเงินชำระราคาหลักทรัพย์ดังกล่าวและค่าธรรมเนียมในการซื้อขายเข้าบัญชีธนาคาร สแตนดาร์ดชาร์เตอร์ดของเบนสัน ดูปองท์ แคปปิตอล เมเนจเม้นท์ อิงค์ ที่เขตบริหารพิเศษฮ่องกง การกระทำดังกล่าวทั้งหมดตั้งแต่โทรศัพท์หลอกลวงผู้เสียหายทั้งสี่ขณะที่ผู้เสียหายทั้งสี่อยู่ ในประเทศออสเตรเลีย จนกระทั่งผู้เสียหายทั้งสี่โอนเงินเข้าบัญชีธนาคารสแตนดาร์ดชาร์เตอร์ด ของเบนสัน ดูปองท์ แคปปิตอล เมเนจเม้นท์ อิงค์ ที่เขตบริหารพิเศษฮ่องกง จึงเป็นความผิดที่ กระทำนอกราชอาณาจักร ประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา มาตรา 20 บัญญัติว่า ถ้า ความผิดซึ่งมีโทษตามกฎหมายไทยได้กระทำความผิดนอกราชอาณาจักรไทยให้อัยการสูงสุดหรือ ผู้รักษากฎหมายแทนเป็นพนักงานสอบสวนผู้รับผิดชอบหรือจะมอบหมายหน้าที่นั้นให้พนักงานอัยการ หรือพนักงานสอบสวนคนใดเป็นผู้รับผิดชอบทำการสอบสวนแทนก็ได้ เมื่อคดีนี้พันตำรวจโทดูลย์ เสนอความเห็นต่อผู้บังคับบัญชาตามลำดับชั้นเพื่อขอให้อัยการสูงสุดมอบหมายให้ สำนักงานตำรวจแห่งชาติเป็นพนักงานสอบสวนผู้รับผิดชอบในคดีนี้ ต่อมาเมื่อวันที่ 16 มกราคม

2546 อัยการสูงสุดมีคำสั่งมอบหมายให้พนักงานสอบสวนตามคำสั่งสำนักงานตำรวจแห่งชาติ ที่ 597/2544 เป็นพนักงานสอบสวนที่รับผิดชอบในคดีนี้ ถือว่าคณะพนักงานสอบสวนในคดีนี้มีอำนาจทำการสอบสวนตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา มาตรา 20 วรรคหนึ่ง การสอบสวนในคดีนี้จึงชอบด้วยกฎหมาย โจทก์จึงมีอำนาจฟ้องคดี ฎีกาข้อนี้ของจำเลยฟังไม่ขึ้น พิพากษาแก้เป็นว่า ให้บังคับคดีไปตามคำพิพากษาศาลชั้นต้น

องค์คณะ

วีรา ไวยหงษ์ รินทร์ศรี · รังสรรค์ ดวงพัตรา · ชลิษฐ์ สวัสดิ์ทัต

ข้อความคำพิพากษาเป็นของศาลฎีกา · ที่มาของข้อมูล: deka.supremecourt.or.th · <https://www.thaideka.online/deka/4732/2560>